

Kız ve Hayvan Dostları

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Hayvan Dostları

Aysel Banu YAVUZAL

Maya, yeşil çantası zıplayarak hayvan barınağına giden patikada seke seke yürüyordu. Sekiz yaşındaydı; iki topuz saçı ve dişlerinin arasında boşluk olan bir gülümsemesi vardı. Bugün hayvanlarla tanışacak ve nasıl yardım edebileceğini öğrenecekti. Sarkan kahverengi kulaklı, tüylü bir köpek onu karşılamaya koştu, kuyruğu sallanıyordu. "Merhaba! Ben Rosie," der gibiydi köpek. Maya kıkırdadı ve yumuşak beyaz tüylerini okşamak için diz çöktü.

Rosie'nin boynunda gümüş bir pati şeklinde etiketi olan kırmızı bir tasma vardı. Maya'yı Olive adında büyük, uysal bir file götürdü. Olive'in gri derisi buruş buruştu ve mavi bir ip yular ile turuncu çizgili bir battaniye takmıştı. Küçük, bilge gözleri yavaşça kırıldı. "Merhaba, Olive," diye fısıldadı Maya. Olive uzun hortumunu kıvrıp Maya'nın eline usulca dokundu. Maya kendini sakin ve mutlu hissetti.

Kahverengi tüylü ve krem rengi göğüslü minik bir ötücü kuş aşağı süzüldü. Bir bacağına yeşil bir halka vardı. "Bu Pip," dedi barınak görevlisi. Pip Maya'nın omzuna kondu ve neşeyle cıvıladı. Maya defterini açtı ve "Pip küçük ama cesur," diye yazdı. Bu yeni dostlara bakmakla ilgili her şeyi öğrenmek istiyordu. Görevli gülümsedi. "Yardım etmeye hazır mısınız?"

Görevli Maya'ya bir iş listesi verdi. "Hayvanların her gün taze suya ihtiyacı var," dedi. Maya Olive için bir kova doldurdu. Ne ağırdı! Rosie sabırla ve usulca yanında yürüdü. Maya suyu Olive'in yalağına döktü. Olive mutlu bir homurtuyla suyu içti. Maya defterine yazdı: "Büyük hayvanlar büyük içecekler ister." Kolları ağrıyordu ama gurur duyuyordu.

Sonra Maya, Olive'in samanını temizlemeye yardım etti. Eski samanı toplamak için tırmık kullandı ve taze, tatlı kokulu saman serdi. Pip aşağı uçtu ve Maya'nın avucundan tohumlar yedi. "Senin minik gagana minik tohumlar gerek," diye güldü Maya. Rosie, Maya'ya Olive'in pürüzlü derisini yumuşak bir fırçayla nasıl fırçalayacağını gösterdi. Olive fırçaya yaslandı ve mutlu bir iç çekti.

Öğle vakti Maya bir banka oturdu ve elmasını Rosie ile paylaştı. Pip'in sığ bir su kabında sıçrayışını izledi. "Kuşların da temiz suya ihtiyacı var," dedi Maya. Defterine yazdı: "Taze su, güvenli yiyecek, nazik eller." Görevli omzunun üzerinden baktı. "Hızlı öğreniyorsun," dedi. "Ama nezaket sadece kibar olmak değildir."

Maya kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu. Görevli Olive'in boş su yalağını işaret etti. "Nezaket, hayvanların neye ihtiyacı olduğunu fark etmek ve onlara yardım etmek için çalışmaktır," dedi. Maya listesine baktı. Hayvanlarla oynuyordu ama bütün işlerini bitirmemişti. Rosie eline usulca burnuyla dürtü. Maya daha iyisini yapması gerektiğini biliyordu.

Maya kovayı yeniden aldı. Bu kez oynamak için durmadı. Olive'in yalağını doldurdu, taze saman serdi ve Pip'in su kabını yeniden doldurdu. Rosie kuyruğunu sallayarak onu izledi. "İyi bir yardımcısın," dedi görevli. Maya gülümsedi ama düşünüyordu. Ya diğer çocuklar hayvanlara nasıl yardım edileceğini bilmiyorsa? Onlara öğretmek istiyordu.

O öğleden sonra Maya bir ağacın altında defteriyle oturdu. Olive, Rosie ve Pip'in resimlerini çizdi. Her hayvanın yanına neye ihtiyacı olduğunu yazdı. "Olive'in taze suya ve temiz samana ihtiyacı var," diye yazdı. "Pip'in tohumlara ve güvenli bir kafese ihtiyacı var." Rosie'nin yürüyüşlere ve nazik fırçalamaya ihtiyacı vardı. Maya'nın bir fikri vardı. Diğer çocuklar için eğlenceli bir öğrenme etkinliği hazırlayacaktı.

Maya görevliden yardım istedi. Birlikte farklı hayvanların resimleriyle renkli kartlar yaptılar. Her karta bir bakım görevi yazdılar. "Hayvanı ihtiyacıyla eşleştir," dedi Maya. "Nezaket İşleri" adında bir oyun yaptı. Çocuklar bir kart seçip görevi yapabiliyordu. Rosie, Maya'nın kesip yapıştırmasını izledi. Pip makasın kırt kırt sesine eşlik ederek cıvıladı.

Ertesi gün bir grup çocuk barınağı ziyaret etti. Maya kartlarını tutarak önlerinde durdu. Kalbi hızlı atıyordu. "Kibar olmak üzerine düşeni yapmak demektir," dedi. Onlara su kovalarını nasıl dolduracaklarını ve Olive'i nasıl fırçalayacaklarını gösterdi. Rosie nazik okşamayı gösterirken çocuklar güldü. Pip merhaba demek için her çocuğun omzuna uçtu. Herkes sıra istiyordu.

Maya nezaket kartlarını dağıttı. Her çocuk bir hayvan ve bir iş seçti. Yalıkları doldurdular, saman serdiler ve kapları temizlediler. Maya kocaman bir gülümsemeye izledi. "Artık hepiniz hayvan dostusunuz," dedi. Görevli gururla başını salladı. "Onlara iyi öğrettin." Maya içten içe sıcacık hissetti. Gerçek şefkatin öğrenmeyi ve üzerine düşeni yapmayı içerdiğini öğrenmişti.

O günden sonra Maya barınağı her hafta ziyaret etti. Her zaman defterini ve yeşil çantasını getirdi. Rosie onu kuyruğunu sallayarak karşıladı. Olive homurdanarak merhaba dedi. Pip çitten şarkı söyledi. Maya listesini kontrol edip işe koyuldu. Nezaketin sadece bir duygu olmadığını biliyordu. Nezaket, tekrar tekrar yaptığın bir şeydi.

Maya'nın nezaket kartları barınakta düzenli bir etkinlik oldu. Çocuklar oyunu oynamak ve hayvan bakımını öğrenmek için her yerden geldi. Maya, işlerini bitiren her çocuk için özel bir sertifika bile yaptı. Üzerinde "Sen bir Hayvan Dostusun" yazıyordu. Rosie uyumlu bir pati etiketi taktı ve Pip gururla cıvıladı. Maya'nın dişlerinin arasında boşluk olan gülümsemesi kulaktan kulağa yayıldı.

Güneşli bir öğleden sonra Maya Olive ile oturdu ve gün batımını izledi. "Biliyor musun Olive," dedi, "eskiden nezaketin sadece kibar olmak olduğunu sanırdım. Ama artık daha fazlası olduğunu biliyorum." Olive hortumunu Maya'nın omzuna doladı. Rosie başını Maya'nın kucağına koydu. Pip yumuşak, uykulu bir şarkı söyledi. Maya kendini mutlu ve işe yarar hissetti. Gerçekten bir fark yaratmıştı.

Maya eve yürürken hayvan dostlarını düşündü. Yarın daha çok fikirle geri dönecekti. Defteri yeni öğrenme etkinlikleri için planlarla doluydu. Daha çok çocuğa hayvanlara nasıl bakılacağını öğretmek için sabırsızlanıyordu. Gerçek şefkatin öğrenmeyi ve üzerine düşeni yapmayı içerdiğini biliyordu. Ve Maya, her seferinde bir iyi işle üzerine düşeni yapmaya hazırdı.